

Noc Tapürů 5, 17. - 18. září 2011

Na moji již pátou Noc Tapürů jsme se dohodli s Gimlim spojit síly: z Happy Matfyz Friends jsem šla já (Míša) a Matěj, z Trosečníků Gimli2, Bigbaz a PHX. Vznikli tak „Happy Trosečníci Friends“. Místo startu bylo ideální, stačilo vstávat v půl 11.

Start, ZOO, 12:05 – 14:00

Startovní šifra se nám moc nedařila. Řešení se mohlo hádat každých 15 minut, tak hned od začátku chodíme pravidelně nějaká zvíře z nabídky na šifře zkoušet, ale bez úspěchu. Asi po hodině a půl nám slečna radí, ať na to jdeme odjinud. PHX zkouší i Perníkářů oblíbené slovo „brýcát“, ale nic. Chvilu před 14. hodinou se balíme a jdeme se připravit k organizátorům, kteří ve 14:00 vyhlásují řešení.

1. šifra, písmenka, 14:18 – 14:46

Barnabáš ještě nefunguje správně: hlásí, že vedou Trosky a týmy jsou již na stanovištích 16, 15, ... Že jednotlivá písmenka tvoří písmenka odhalíme rychle. Co s tím ale dál? Matěj a Gimli2 luští šifričky. Po chvíli PHX přichází na to, že písmenka tvoří „hada“ a čteme řešení.

2. šifra, obrázky, 15:12 – 16:35, 30.

Barnabáš hlásí 30. místo, od teď už budeme jen zlepšovat. Na první pohled to zavání morseovkou. Věci kulaté, podlouhlé vertikální a horizontální. Ale nic to nedává. Zkoušíme trojkovou soustavu. Stále nic. Římské číslice tam také napasovat nejdou. Některé věci mohou být po dvou: oči, lyže, závory... Oříšky jsou dokonce tři. Společnými silami jsme vyluštili jednu šifričku a voláme pro nápovědu. Nápověda pomáhá, oříšky a pozadí násobíme třemi a čteme morseovku.

3. šifra, Tapürci a pizza, 16:52 – 17:06, 22.

V hospůdce u šifry jsou stále volné stoly, tak si sedáme a objednáváme 3 Kofoly. PHX má speciální přání: nechat si natočit kofolu do $\frac{3}{4}$ flašky a ochotná servírka mu vyhoví. Já kreslím stůl a rozesazuji k němu Tapürky. Na druhý pokus se podařilo a už stačí jen dohledat písmenka ze semaforové abecedy. Řešení je tu, ale nejdřív je potřeba navštívit WC a dopít Kofolu, takže stíháme i vymyslet moji nejoblíbenější šifričku: větu se speciálními požadavky na slova a písmenka v ní obsažená.

Následuje jediný přesun MHD za celou hru, k další šifře nás odváží autobus, který vůbec není zakreslený v mapě (jak které).

4. šifra, Lipo, 17:28 – 18:28, 18.

K zadání šifry dostáváme i dvě balení Lipa. Pro jistotu je rozbalujeme a fotíme si obsah. Přijde nám podezřelé, že jsou uvnitř jen žluté a oranžové bonbóny, ale byla to jen paranoia. Zadání stříháme, lepíme a nasouváme na Lipa. Je spousta možností, jak si vyložit pokyn šipek, je co zkoušet. Martin se zatím chopil foťáku a vyfotil stíny Matěje a Bigbaze tak, abychom nakonec dostali nápis „Tapür“ a za něj heslo k nápovědě.

Nakonec prolomíme i správný způsob čtení a hurá dál.

5. šifra, magnetický Tapür, 18:47 – 19:15, 21.

Bohuslavická ulice je velmi dlouhá, hledáme na ní „cyklototem“. Já s Matějem se vydáváme vlevo, ostatní vpravo. Přicházíme až na konec, ale nic tam není. Gimli2 mě už prozvání, tak se vracíme. Než dojdeme k šifře (opravdu to bylo daleko), už mi volá, kde jsme.

U totemů poblíž cyklostezky nás čeká letošní technická hračka: do dřevěného tapüra se vsazují 4 magnety a na desce svítily různé LEDky. Každý tým má minutu a pak se musí zařadit na konec fronty. Než jsme dorazili, měli už kluci jedno kolo za sebou. Jedem druhé kolo a já po něm stojím frontu na další, kluci vyhodnocují výsledky. Při třetím kole dofotíme chybějící konfigurace a

Gimli2 vyráží do blízkého obchodu na nákup. Než se vrátí, máme již nakresleného krásného slona (jen jsem si původní rastr na něj nakreslila moc veliký) a víme, kam jít dál.

6. šifra, černobílá věž, 19:46 – 20:13, 12.

U rybníka Slatina nás čeká textová šifra. Podtrhám si v textu klíčová slova a začnu rýsovat. Věže mi ale nevyšly obě stejné... Matěj si všímá, že jsem vynechala jeden řádek, tak rýsuji znova. Teď to nevyšlo jen o 2 mm. Gimli2 tvrdí, že z toho kouká brail, tak čteme „kóta“. Sečteme výšky věží (jednu jsem měla narýsovanou přesně na milimetr) a vyrážíme na kótu 279. Rýsovat to nakonec vůbec nebylo potřeba.

7. šifra, i, y, ü, 20:47 – 22:39, 13.

Předem jsme z Barnabáše věděli, že na této šifře týmy tráví delší čas. Máme brát řešení rovnou? Ne, jdeme luštit. Zvýrazňuji všechna „ü“, převažují „i“ nad „y“. Podezřelý se nám zdá „Žid Cik“. Podle textu v tom má být schovaná morseovka. Ale dohromady jsme to nedali.

Přichází na řadu nápověda. Postupně interpretujeme její jednotlivé části a odhalujeme slovní spojení typu „cik-cak“, „v cuku-letu“. Našli jsme jich 7, ale podle textu mělo mít řešení 8 souhlásek. Tak bereme „jářku-nářku“ (nikdy jsem toto spojení neslyšela), ač úplně nesedí k ostatním (v textu se vždy vyskytovala první část spojení). Dostáváme „K Měcholupům J“ a vyrážíme dál.

Čas luštění těsně pod 2 hodiny, takže se vyplatilo řešit a nebrat řešení. Barnabáš nám oznamuje, že poprvé (a naposledy) za hru vedou Dragory.

8. šifra, průchodová, 23:40, 17.

Cestou k jižnímu konci ulice potkáváme u benzínky lušticí tým. Já mapu v ruce neměla, takže jsem netušila, že jsme v severní části ulice. Kdybych to věděla, začala bych urgovat, ať se porozhlédneme po okolí, jihem jsme si jistí nebyli. Ale to jsem nevěděla, takže jsme pokračovali dál. U přejezdu zkusíme najít kešku, ale nebyla zrovna aktivní.

Přicházíme na jižní část ulice, ale nic nevypadá jako hřiště. Jdeme dál. Já se koukám do mapy a protestuju, že jsme již mimo ulici K Měcholupům, tady to být nemůže. (G2: Pokud jsi protestovala, tak sama pro sebe. ;-)) Takže se dělíme, část týmu dál obchází školu ve snaze nalézt hřiště, část se vracíme a postupně obcházíme z druhé strany. Zadání nacházíme obě skupiny, správně na hřišti. Ale já si hned všímám, že toto je šifra 9. My potřebujeme 8. Dohadujeme se, co s tím. Přeskočit šifru by fakt nebylo fér. Nakonec voláme organizátorům s tím, že nemůžeme najít osmičku, jak jsme sedmičku luštili a co nám vyšlo. O devítce se nezmiňujeme. Výsledek: máme špatně vyluštno, má to být sever. Jmenuji se rychlým poslem a vyrážím pro zadání. Cestou se mímám s Dršťkovým Havranem a na malém hřišti nacházím. Ani jsem se na něj nemohla pořádně podívat, na cestě jsem se potkala s dvěma členy Fykosu, resp. jedním Chlýftmákem. Z jejich slov jsem pochytila, že také míří na jih. Ale komunikace je mezi týmy zakázána, takže jim nemůžu prozradit, že jsou špatně a musím je nechat jít. A nemůžu se podívat na zadání.

Na jižním konci ulice se od nich odděluji a konečně koukám na šifru. Jsou to kousky písmenek, na konci se rýsuje „V konec“. Během chvíle přibližně doplním i název ulice a po chvíli se mi potvrdí na cedulce, když do dané ulice dorazím. Ještě že to byla průchodovka, netrápí mě, že jsme už měli rozpracovanou devítku. Holt za to může „jářku-nářku“, které nebylo tak pěkné jako ostatní dvojice.

9. šifra, 26 písmenek, 23:49, 16.

Když jsem se vrátila k týmu, měli již skoro vyluštno. Stačí správně interpretovat obrázky bazénů a jde se dál.

10. šifra, slovní spojení, 00:28 – 01:03, 12.

K luštění si vybíráme altánek: nevypadá moc vábně, ale je v něm stůl. Slova do mřížek napasovat nejdou, po chvíli odhalujeme slovní spojení. Doplnujeme písmenka, čteme řešení, jdeme dál. Jo a byla tam chyba! Dvakrát slovo označené „19“ a chyběla 17ka, ale dalo se přes to v pohodě přenést.

11. šifra, nevyřešená, 01:35 – 03:52, 9.

Tady jsme nejen strávili nejvíce času, navíc jsme jí ani nevyřešili. Zkoušíme mnoho způsobů, jak z daných písmenek „b“ až „h“ kreslit rastr, ale žádný není dokonalý. Většina vypadá nadějně, ze začátku dá několik písmenek, ale dál už nic. Noty na to také nenapasujeme. Náповěda mluví o pruhovaných žižalkách. Kluci navrhuji duhu, to se jim ale snažím rozmluvit. Ale neumím asi dost argumentovat, takže mě hned neposlechnou a ještě chvíli tam tu duhu tlačí. Domácí úkol na příště: Konečně se naučit z paměti kompletně barvy duhy a jejich pořadí. „B“ a „C“, to bude bílá a černá. Správný způsob vybarvování ale nenacházíme, přichází na řadu telefon s žádostí o řešení. Jak se to mělo dělat jsme si cestou zjistili od konkurence a v metru cestou domů z cíle i správně nakreslili.

12. šifra, ručičky a nožičky, 04:09 – 05:48, 11.

Chvíli nevíme, co s tím. Pak přicházím na způsob, jak zkombinovat první řádek a polský kříž. Nabízí se i kombinace nově vzniklé směsi písmen s brailovým písmem. Gimlimu se ale vůbec nelíbí, že vyplňuji jen první řádek (tedy 2 horní pozici v brailovi). Ale stojím si za svým, jen první řádek je šedý, proč bych doplňovala někam jina? Proč mají ale vycházet jen písmenka ze začátku abecedy? Netuším. S přepisem do semaforové abecedy je to už horší. Zkouším písmenka rotovat podle pozice dané ručičky. (G2: WTF? Proč rotovat? Jakým směrem a o kolik? Co jsi hulila?) A pořád nevíme, co s posledním řádkem. Počet čísel nesedí s ostatními sloupečky...

Nakonec nápad přichází, je to morseovka. Ale nevychází nám nic pěkného, semafor se musí aplikovat jinak. Aha, panáček mají vždy hlavičku, 2 ručičky, ale musí mít i tělíčko. Nakreslí se ručičky podle daného písmenka z braila a ta spodní se vezme jako tělo. Proto z braila potřebujeme písmenka ze začátku abecedy, aby se jedna ručička použila jako tělíčko... :-)) (G2: Bez předchozí věty jsem tomu rozuměl...)

13. šifra, psací písmo, 06:13 – 06:46, 12.

Při vyzvedávání šifry potkáváme Pralinky zvlášť a máme radost, že nejsou daleko před námi. Po chvíli mě napadá, že by to mohlo být psací písmo a Gimli2 začíná kreslit. Máme „Na UI“ a v mapě nacházím nedalekou ulici „Na Úlehli“. Sdělují název Gimlimu, ale špatně mi rozumí. (G2: Když huhlaš... :-)) Nemůžu to říci více nahlas, Pralinky luští opodál. Skoro se pohádáme a popereme se o tužku, protože mu jí chci vzít a napsat na papír název ulice, jelikož Gimli2 kreslí aktuální písmenko špatně. Na rvačku našťěstí nedošlo a vyrážíme na autobusovou zastávku. Autobusy tu jezdí nějak divně, jdeme pěšky.

Gimliho prográmk na rozklad písma do souřadnic je zde:

<http://gimli2.gipix.net/tmp/tapir/>

(Vznikl asi za půl hodinky, kvalitou odpovídá. Bez záruk, může kdykoli zmizet. Funguje i offline, uložte si danou webovou stránku k sobě na disk. Vyžaduje prohlížeč s podporou HTML5.)

14. šifra, lodní deník, 07:19 – 08:26, 12.

Poslední šifra. Zbývá nám poslední náповěda, tak si o ní hned voláme. Z vlajek vyluštíme „Užij význam“. Jednotlivé odstavce začínají vzdáleností a končí azimutem, z toho cestu nepostavíme. PHX s Bigbazem zjistili, že jeden odstavec začíná azimutem a jiný končí vzdáleností, ty budou první a poslední. Zkoušíme sestavit příběh, ale jde to více způsoby. A pořád jsme ještě „nevyužili význam“. Pak na to někdo přišel: vlajky mají vlastní význam. Gimli2 chytá internet v Kindlu a hledáme význam vlajek. Krásně se nalezené významy hodí do našeho příběhu. Já ale vůbec nemám ráda šifry, kde se musí používat internet...

Řadíme si k sobě azimuty a vzdálenosti a Matěj to na kalkulačce přepočítává na příspěvky k souřadnicím X a Y. Pak stačí na konci sečíst všechna čísla a vychází nám, že máme jít cca 290 metrů na sever a 650 metrů na západ. Je to škola poblíž, super, jdeme tam.

08:36 – 08:50

Do cíle přicházíme těsně za Seš vlhká biojána (kteří vyřešili vše, takže jsme se je nesnažili předhonit) a těsně před Roflocopter! v 8:36. Org po nás chce pátou ulici, kterou jsme šli. Cože?

Ukazujeme mu, jak jsme k řešení došli, pátou ulici jsme nepotřebovali. Zkoušíme se k ní dopočítat, ale ani na druhý pokus nic. Gimli2 zkouší cestu ukazovat na mapě, ale dostává se někam úplně jinam. Nakonec je nám naše řešení uznáno a čas dostáváme až 8:50. Celkově 8. místo. Kdybychom věděli odpověď hned, byli bychom 7.

Dáváme si kus dortu. Až z fotek jsem zjistila, že dortem původně byl Tapür :-).

GPS ukazuje 28 km, 5,5 hodin pohybu, 13 hodin přestávek (+ 2 na začátku, kdy nebyla zapnutá).

Tak jsme zase 8. Na Noci Tapürů jsem vždy 7. nebo 8.:-)

Letošní ročník se mi moc líbil, ze šifer mi to kazila jen ta poslední.

Ale nevím, na co jsme potřebovali speciální vydání mapy (její shánění by vydalo na další příběh).

Za Happy Trosečníci Friends sepsala Míša, doplnil Gimli2